

Hoffnungk

Gedicht :

En Fläsch met ahle Klore kritt
dä Blotzems Tünn geschenk.
Et weiß - dä sie im hät spendeet
Wie am Schabau hä hängk.
Dä Tünn sich die Butälge pak
un stopp se vor eren
un läuf met zugeknöpfter jack
schnell en sin Huhs eren.
Hä läuft - Em Geis dat Liter hät
dä blotzems Tünn ald op.
Op eimol, patsch, do ham mer et
fällt hä de Trapp erop.
Wie hä sich widder opgerich
de längdelang met Kraff
merk hä jetzt ehtz - et drieb im jet
ganz wärm d`r Lieb erav.
Zoehz, nohdäm hä opgerich
röf hä met neuem Mot:
Et weht wohl d`r Schabau nit sin
Ich hoffen, et eß Blot